

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/1/2018
Identifikačné číslo spisu: 9013010007
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9013010007.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu: Ing. U. A., bytom T., zastúpený: JUDr. Ing. Karol Kocsis, advokát so sídlom Sobieského 1739/56, Štúrovo, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Štefánikova trieda 69, Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-OLVS-135/2012 zo dňa 19. decembra 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/38/2013-55 zo dňa 12. februára 2016, v spojení s opravným uznesením č.k. 6S/38/2013-130 zo dňa 1. februára 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/38/2013-55 zo dňa 12. februára 2016, v spojení s opravným uznesením č.k. 6S/38/2013-130 zo dňa 1. februára 2018 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom č.k. 6S/38/2013-55 zo dňa 12. februára 2016, v spojení s opravným uznesením č.k. 6S/38/2013-130 zo dňa 1. februára 2018 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. SLV-OLVS-135/2012 zo dňa 19.12.2012, jeho zrušenia ako aj zrušenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu - Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie verejnej správy, odboru priestupkov č. SVS-OP2-2012/007498/TKL zo dňa 03.09.2012, ktorým bolo podľa § 26 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) vyhovené protestu prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a zrušené rozhodnutie žalovaného č. SVS-230-2009/00818/TKL zo dňa 17.08.2009 vo veci priestupku žalobcu proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“). Zároveň sa domáhal, aby súd vyslovil, že „rozhodnutie Obvodného úradu v Nových Zámkoch č. A/2008/03790-2009/00529, AP-953/2008-1/Ka zo dňa 12.01.2009 v znení rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SVS-230-2009/00818/TKL zo dňa 17.08.2009 zostáva

právoplatné“ Žalovaný rozhodnutím č. SLV-OLVS-135/2012 zo dňa 19.12.2012 zamietol rozklad žalobcu a rozhodnutie č. SVS-OP2-2012/007498/TKL zo dňa 03.09.2012 potvrdil.

2. Žalobca vo svojej žalobe poukázal na priebeh správneho konania pred Obvodným úradom Nové Zámky, ktorý svojím rozhodnutím č. A/2008/03790-2009/00529, AP-953/2008-1/Ka zo dňa 12.01.2009 zastavil konanie o priestupkoch proti občianskemu spolunažívaniu v zmysle § 49 ods. 1 písm. a/ a d/ zákona o priestupkoch, vedenému voči žalobcovi z dôvodu, že spáchanie skutkov, o ktorých sa konalo nebolo preukázané. Toto rozhodnutie bolo v odvolacom konaní rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SVS-230-2009/00818/TKL zo dňa 17.08.2009 potvrdené. Žalobca ďalej poukázal na to, že T. A. (oznamovateľka) dňa 20.11.2008 sa obrátila na Obvodné oddelenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nových Zámkoch, ktoré začalo voči žalobcovi trestné stíhanie (pôvodné číslo ČVS: ORP-/1 OSV-NZ-2008 III, neskôr uvedené číslo ČVS: ORP-755/OKP-TO-2008). Vyšetrovanie (trestné stíhanie) za totožné skutky ako boli uvedené vo vyššie uvedenej veci, prebiehalo vo veci vedenej pod ČVS: ORP-1385/OVK-NZ-2008 zo dňa 28.11.2008. Žalobca v tejto súvislosti namietal, že vyšetrovateľ a aj dozorujúci prokurátor od začiatku mali vedomosť o tom, že prebehlo priestupkové konanie pred Obvodným úradom Nové Zámky, na čo ich aj on sám viackrát upozorňoval. Zdôraznil, že zásada „nie dva krát v tej istej veci“ je základným ľudským právom (vyplývajúcim z Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj Ústavy Slovenskej republiky) pričom trval na tom, že postupom prokurátora dochádza k porušovaniu jeho práv, ľudskej cti a dôstojnosti ako aj k zásahu do jeho zdravia. Podľa žalobcu minister vnútra nemal k dispozícii spisy vo veci vedenej pod číslom ČVS: ORP-/1 OSV-NZ-2008III, teda vo veci ČVS: ORP-755/OKP-TO-2008, z ktorej vyplývalo, že proti nemu bolo prevedené trestné stíhanie aj pre skutky uvedené v spise ČVS: ORP-1385/OVK-NZ-2008 zo dňa 28.11.2008. Záverom podotkol, že prokurátor Generálnej prokuratúry SR žiadal nahradiť vydané rozhodnutie správnych orgánov rozhodnutím vydaným Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Nové Zámky pre trestné stíhanie za skutok, ktorý už bol predmetom priestupkového konania. Žalobca poukázal aj na tú skutočnosť, že vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nových Zámkoch vo veci vedenej pod ČVS: ORP-1385/OVK-NZ-2008 podal návrh na podanie obžaloby voči nemu a Okresná prokuratúra v Nových Zámkoch podala naňho obžalobu na Okresný súd v Nových Zámkoch, ktorý rozsudkom zo dňa 14.04.2014 ho spod obžaloby oslobodil. V dôsledku podaného odvolania prokurátorom Okresnej prokuratúry v Nových Zámkoch o veci rozhodoval Krajský súd v Nitre, ktorý uznesením zo dňa 25.09.2014 odvolanie prokurátora zamietol.

3. Krajský súd sa oboznámil s obsahom administratívneho spisu, súčasťou ktorého bol aj priestupkový spis Obvodného úradu v Nových Zámkoch číslo spisu: A/2008/03790-2009/00529, AP-953/2008-1/Ka, ktorý došiel obvodnému úradu dňa 01.12.2008 od Obvodného oddelenia Policajného zboru Nové Zámky vo veci priestupku žalobcu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a d/ zákona o priestupkoch (obsahuje záznam zo dňa 19.11.2008 o podaní oznámenia T. A. a záznam o podanom vysvetlení z 19.11.2008 žalobcom). Z priestupkového spisu mal krajský súd za preukázané, že jeho obsahom je okrem iného aj zápisnica o prejednaní priestupku z 12.01.2009, rozhodnutie o zastavení konania o priestupku z 12.01.2009, z dôvodu nepreukázania spáchania skutkov, ktorých sa mal žalobca dopustiť, odvolanie voči tomuto rozhodnutiu podané T. A. (spolu s uznesením OR PZ Nové Zámky ČVS: ORP-1385/OVK-NZ-2008Šy z 28.11.2008). Rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SVS-230-2009/00818/TKL, zo dňa 17.08.2009, bolo napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdené z dôvodu, že vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu nebolo ešte právoplatne rozhodnuté iným príslušným orgánom.

4. Protestom prokurátora Generálnej prokuratúry SR, číslo: VI/1 Gd 260/12-4 zo dňa 31.07.2012, tento žiadal zrušiť rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SVS-230-2009/00818/TKL zo dňa 17.08.2009, ktorým bolo zamietnuté odvolanie T. A. a potvrdené rozhodnutie Obvodného úradu v Nových Zámkoch číslo: A/2008/03790-2009/00529, AP-953/2008-1/Ka, zo dňa 12.01.2008 o zastavení konania (podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch) vedeného proti žalobcovi. Podaný protest bol odôvodnený tým, že vzhľadom na súčasný skutkový a právny stav veci, bolo právoplatné rozhodnutie správneho orgánu č.: SVS-230-2009/00818/TKL z 17.08.2009 o priestupku obvineného (žalobcu) prekážkou pre jeho trestné stíhanie v trestnej veci vedenej na Okresnej prokuratúre Nové Zámky pod sp.zn. 1 Pv 933/08 a Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Nové Zámky pod ČVS: ORP-

1385/OVK-NZ-2008. Rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie verejnej správy, odboru priestupkov číslo: SVS-OP2-2012/007498/TKL zo dňa 03.09.2012 bolo protestu prokurátora vyhovelé a bolo zrušené právoplatné rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č.: SVS-230-2009/00818/TKL zo dňa 17.08.2009 s tým, že správny orgán sa plne stotožnil s dôvodmi uvedenými v proteste prokurátora. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote rozklad. Rozhodnutím žalovaného číslo: SLV-OLVS-135/2012 zo dňa 19.12.2012, bol rozklad žalobcu zamietnutý a prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu bolo potvrdené. V odôvodnení rozhodnutia bolo uvedené, že Obvodný úrad v Nových Zámkoch v konaní o priestupku voči žalobcovi vydal dňa 12.01.2009 rozhodnutie číslo: A/2008/03790-2009/00529, AP-953/2008-1/Ka, ktorým konanie zastavil (podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch), nakoľko spáchanie skutku nebolo preukázané. Správny orgán zo spisového materiálu zistil, že v trestnej veci vedenej na Okresnej prokuratúre Nové Zámky bolo vedené trestné stíhanie proti žalobcovi, okrem iného pre trestný čin za skutok, ktorého sa mal dopustiť dňa 19.11.2008. Pre tento skutok bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nové Zámky zo dňa 26.08.2009.

5. Krajský súd stotožňujúc sa s právnym názorom vyjadreným v podanom proteste prokurátora ako aj názorom vysloveným v preskúmaných rozhodnutiach správnych orgánov mal za to, že konanie pre priestupok vedené voči žalobcovi bolo rozhodnutiami správnych orgánov meritórne skončené (rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SVS-230-2009/00818/TKL zo dňa 17.08.2009) a to zastavením priestupkového konania pre prejednávany skutok. V tejto súvislosti krajský súd uviedol, že v zmysle ustálenej judikatúry má konanie o priestupku charakter konania o trestnom obvinení, pričom zásada „nie dva krát v tej istej veci je všeobecne uznávanou zásadou trestného konania a predstavuje právo nebyť opätovne trestne stíhaný za čin, za ktorý bola tá istá osoba právoplatne odsúdená alebo spod obžaloby oslobodená. Táto zásada zároveň predstavuje jedno zo základných ľudských práv v zmysle Ústavy Slovenskej republiky, resp. Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd s tým, že túto zásadu je potrebné aplikovať nielen na trestné činy, ale aj na priestupky, a to v prípade, ak je zachovaná totožnosť skutku. Preto osobu, proti ktorej sa priestupkové konanie pre určitý skutok skončilo meritórnym rozhodnutím príslušného správneho orgánu, nie je možné trestne stíhať a odsúdiť pre ten istý skutok, hoci by bol tento právne kvalifikovaný ako trestný čin s tým, že v skončenom priestupkovom konaní bol právne kvalifikovaný ako priestupok. V tejto súvislosti poukázal na to, že správny orgán je povinný skúmať svoju vecnú príslušnosť v priebehu celého konania o priestupku, pričom z negatívneho vymedzenia pojmu priestupok vyplýva, že nemožno jedným a tým istým skutkom spáchať priestupok a zároveň aj trestný čin. V prípade, ak skutočnosti nasvedčujú tomu, že v danej veci sa jedná o trestný čin je správny orgán nepríslušný na ďalšie konanie a je povinný vec postúpiť prokurátorovi alebo orgánom Policajného zboru. Len takýto postup správneho orgánu spĺňa uvedenú zásadu (nie dva krát v tej istej veci), vylučujúcu možnosť dvojitého postihu za ten istý skutok. Krajský súd mal z obsahu administratívneho spisu za preukázané, že prvostupňový správny orgán pred predložením veci nadriadenému orgánu na rozhodnutie o odvolaní navrhovateľky (T. A.) a následne aj tento odvolací správny orgán pred vydaním svojho potvrdzujúceho rozhodnutia mali k dispozícii uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nové Zámky č.k. ČVS: ORP-1385/OVK-NZ-2008 Šy zo dňa 28.11.2008. Keďže správny orgán mal v danom prípade vedomosť o tom, že pre ten istý skutok osoby obvinenej z priestupku - žalobcu je vedené aj trestné konanie mal povinnosť vec bez meškania postúpiť príslušnému orgánu (prokurátorovi, policajnému orgánu). Právoplatné rozhodnutie správneho orgánu, ktoré bolo napadnuté protestom prokurátora bolo prekážkou pre trestné stíhanie žalobcu v trestnej veci vedenej na príslušnom policajnom orgáne pod sp.zn. ČVS: ORP-1385/OVK-NZ-2008 Šy a preto tento nezákonný stav prokurátor zistil a protestom sa snažil odstrániť. Nakoľko sa správne orgány vec prejednávajúce s dôvodmi uvedenými v proteste prokurátora stotožnili, tomuto vyhovel. Napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo preto vydané v medziach zákona, zákonným postupom vecne príslušným správny orgánom a námietky žalobcu neodôvodňovali jeho zrušenie. O trovách konania rozhodol krajský súd postupom podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalobca prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu včas odvolanie. Žalobca v odvolaní namietal, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil

správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, čo viedlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci. Krajský súd tiež neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, keď iba prevzal právny názor prokurátora vyslovený v proteste podanému proti skôr vydanému rozhodnutiu o priestupku žalobcu a preto rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V súvislosti s konštatovaním krajského súdu, že odvolací správny orgán mal pred vydaním svojho rozhodnutia č. SVS-230-2009/00818/TKL zo dňa 17.08.2009 k dispozícii uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nové Zámky č. k. ČVS: ORP-1385/OVK-NZ-2008 Šy zo dňa 28.11.2008, žalobca poukazuje na ustanovenie § 10 ods. 15 Trestného poriadku uviedol, že toto tvrdenie krajského súdu nezodpovedá skutočnosti, keďže prvostupňový správny orgán síce mal k dispozícii predmetné uznesenie, ktorým bolo začaté konanie ohľadne trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 písm. d/ Trestného poriadku, ktoré bolo ale uznesením o zahájení trestného konania, v tej dobe proti neznámemu páchatelovi a nie voči žalobcovi. Taktiež ani pri rozhodovaní o odvolaní T. A. Ministerstvo vnútra nemalo potvrdené, že by sa proti žalobcovi viedlo trestné stíhanie a preto jeho rozhodnutím č. SVS-230-2009/00818/TKL zo dňa 17.08.2009 nebol porušený zákon, keď vyšetrovateľ vo veci vedenej na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Nové Zámky pod ČVS: ORP-1385/OVK-NZ-2008 Šy vydal až dňa 26.08.2009 uznesenie, ktorým bolo vznesené obvinenie proti žalobcovi za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 a 2 písm. b/ Trestného zákona, teda obvinenie bolo vznesené za úplne iný skutok, ako to bolo uvedené v uznesení, ktorým operoval prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo svojom proteste zo dňa 31.07.2012. Ďalej poukázal na to, že proti žalobcovi bolo vedené z podnetu polície a T. A. priestupkové konanie ohľadne priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Zákona o priestupkoch. Mal za to, že korešpondujúcim trestným činom uvedeného priestupku je trestný čin ohovárania podľa § 373 Trestného zákona. Ďalej uviedol, že prvostupňový správny orgán konal i vo veci priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, t.j. za priestupok drobného ublíženia na zdraví s tým, že korešpondujúcim trestným činom tohto priestupku je trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 Trestného zákona. Postup druhostupňového správneho orgánu preto nie je možné hodnotiť ako nezákonný a nebol ani dôvod na podanie protestu prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. S poukazom na uvedené mal za to, že i krajským súdom bolo potvrdené, že konanie žalobcu nebolo posúdené ako trestný čin a preto i postup prvostupňového správneho orgánu - Obvodného úradu v Nových Zámkach, ktorý rozhodnutím č. A/2008/03790-2009/00529, AP-953/2008-1/Ka zo dňa 12.01.2009 priestupkové konanie zastavil nebolo zákonné. Taktiež ani rozhodnutím druhostupňového správneho orgánu - Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SVS-230-2009/00818/TKL zo dňa 17.08.2009 nebolo vydané v rozpore so zákonom ako to vyhodnotil prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v podanom proteste.

7. Žalovaný sa vo vyjadrení k odvolaniu v plnom rozsahu stotožnil s rozsudkom krajského súdu, a preto žiadal, aby najvyšší súd odvolaním napadnutý rozsudok potvrdil.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, ďalej len „S.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 212 ods. 1 O.s.p. a § 492 ods. 2 S.s.p.) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p., v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá, § 211 ods. 2 O.s.p. a § 492 ods. 2 S.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Podľa § 491 ods. 1 S.s.p., ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Podľa § 492 ods. 2 S.s.p., odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

11. Predmetom tohto odvolacieho konania bolo preskúmanie odvolaním napadnutého rozsudku v spojení

s opravným uznesením, ktorým krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-OLVS-135/2012 zo dňa 19.12.2012, ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu proti rozhodnutiu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie verejnej správy, odboru priestupkov č. SVS-OP2-2012/007498/TKL zo dňa 03.09.2012.

12. Rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie verejnej správy, odboru priestupkov č. SVS-OP2-2012/007498/TKL zo dňa 03.09.2012 bolo podľa § 26 ods. 2 zákona o prokuratúre vyhovnené protestu prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VI/1 Gd 260/12-4 zo dňa 31.07.2012 a zrušené rozhodnutie žalovaného č. SVS-230-2009/00818/TKL zo dňa 17.08.2009, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Obvodného úradu Nové Zámky, odboru všeobecnej vnútornej správy č. A/2008/03790-2009/00529, AP-953/2008-1/Ka zo dňa 12.01.2009 v časti, ktorou bolo konanie vedené proti žalobcovi, ktorý sa mal dopustiť priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zastavené.

13. Podľa § 244 ods. 1 a 2 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú súde zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

14. Podľa § 247 ods. 1 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

15. Najvyšší súd dáva do pozornosti to, že úlohou súdu v procese súdneho prieskumu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namietala nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

16. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

17. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

18. Ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy (§ 250i ods. 2 O.s.p.).

19. Podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

20. Podľa § 66 ods. 2 písm. b/ zákona o priestupkoch, správny orgán vec d'alej odloží, keď o skutku sa vedie trestné stíhanie alebo konanie na inom príslušnom správnom orgáne.

21. Podľa § 71 písm. a/ zákona o priestupkoch, správny orgán postúpi vec prokurátorovi alebo orgánu Policajného zboru, ak skutočnosti nasvedčujú, že ide o trestný čin.

22. Podľa § 76 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch, správny orgán konanie o priestupku zastaví, ak sa v ňom zistí, že vec bola postúpená podľa § 71 po začatí konania.

23. Najvyšší súd z obsahu pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 01.12.2008 bol Obvodnému úradu v Nových Zámkoch predložený priestupkový spis Obvodného oddelenia Policajného zboru Nové Zámky Č.p.: ORP:P-2327/NZ-08, ktorého súčasťou bol návrh T. A. na prejednanie priestupku zo dňa 19.11.2008, záznam o podaní oznámenia Zuzany Jurkovičovej o priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. a) a d) zákona o priestupkoch zo dňa 19.11.2008, záznam o podanom vysvetlení žalobcu zo dňa 19.11.2008, ako aj správa o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 25.11.2008. Z uvedených listín vyplynulo, že T. A. podala dňa 19.11.2008 Obvodnému oddeleniu Policajného zboru Nové Zámky návrh na prejednanie priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch, ktorého priestupku sa mal dopustiť žalobca tým, že dňa 19.11.2008 v čase cca o 19.30 hod. ju udrel do oblasti tváre. T. A. v oznámení uviedla, že tieto skutočnosti sa zo strany žalobcu opakujú neustále. Žalobca sa voči nej správa vulgárne, uráža ju na cti, a to rôznymi nadávkami. Ďalej uviedla, že odkedy sú po rozvoze, žalobca sa jej vyhráza zbitím a inou fyzickou ujmu na zdraví. Žalobca v podanom vysvetlení uviedol, že dňa 19.11.2008 v čase cca o 19.00 hod. bol doma s tým, že má pretrvávajúce nezhody ohľadom vysporiadania majetku s manželkou od rozvodu. Obvodný úrad Nové Zámky vydal dňa 12.01.2009 rozhodnutie č. A/2008/03790-2009/00529, AP-953/2008-1/Ka, ktorým postupom podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch konanie o priestupkoch proti občianskemu spolunažívaniu uvedených v ustanovení § 49 ods. 1 písm. a/ a d/ zákona o priestupkoch zastavil. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplynulo, že Obvodný úrad Nové Zámky na základe správy o výsledku objasňovania priestupku začal konanie o priestupku, v rámci ktorého nariadil ústne pojednávanie, na ktorom navrhovateľka (T. A.) k oznámeniu a návrhu na prejednanie priestupku uviedla, že keď dňa 19.11.2008 v čase asi o 19.30 hod. prišiel bývalý manžel (žalobca) domov, hneď po jeho príchode nastala medzi nimi vzájomná hádka, pričom sa jej žalobca vyhráza, že ju rozsekne na polovicu, že skape a následne ju udrel dlaňou ruky pod pravé oko tak, že si zátylok hlavy udrela o stenu, avšak lekárske vyšetrenie nevyhľadala. Počas hádky jej žalobca nadával, že je chudera a pod. Žalobca pred správnym orgánom poukázal na to, že všetky veci, ktoré bývala manželka (T. A.) uviedla, sú nepravdivé, pretože sa nedopustil týchto skutkov. Správny orgán po vyhodnotení obsahu jednotlivých tvrdení konštatoval, že žalobca sa skutkov kladených mu za vinu nedopustil, nakoľko ich spáchanie nebolo žiadnym hodnoverným dôkazom preukázané a preto bolo potrebné konanie o vyššie uvedených priestupkoch zastaviť. Na základe odvolania navrhovateľky (T. A.) vydalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov rozhodnutie č. SVS-230-2009/00818/TKL zo dňa 17.08.2009, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Obvodného úradu Nové Zámky, odboru všeobecnej vnútornej správy č. A/2008/03790-2009/00529, AP-953/2008-1/Ka zo dňa 12.01.2009 v časti, ktorou bolo konanie vedené proti žalobcovi, ktorý sa mal dopustiť priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch zastavené.

24. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd tiež zistil, že prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal proti rozhodnutiu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov č. SVS-230-2009/00818/TKL zo dňa 17.08.2009 protest č. VI/1 Gd 260/12-4 zo dňa 31.07.2012, ktorým navrhol toto rozhodnutie zrušiť a nahradiť rozhodnutím, ktoré bude v súlade so zákonom. V odôvodnení protestu poukázal na to, že vzhľadom na skutkový a právny stav veci, bolo právoplatné rozhodnutie správneho orgánu č.: SVS-230-2009/00818/TKL zo dňa

17.08.2009 o priestupku obvineného (žalobcu) prekážkou pre jeho trestné stíhanie v trestnej veci vedenej na Okresnej prokuratúre Nové Zámky pod sp.zn. 1 Pv 933/08 a Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Nové Zámky pod ČVS: ORP-1385/ OVK-NZ-2008. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov následne rozhodnutím číslo: SVS-OP2-2012/007498/TKL zo dňa 03.09.2012 protestu prokurátora vyhovel a zrušilo právoplatné rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č.: SVS-230-2009/00818/TKL zo dňa 17.08.2009 s tým, že správny orgán sa v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi uvedenými v proteste prokurátora. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote rozklad. Rozhodnutím žalovaného číslo: SLV-OLVS-135/2012 zo dňa 19.12.2012 bol rozklad žalobcu zamietnutý a prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu bolo potvrdené.

25. Najvyšší súd vychádzajúc z dôvodov odvolania žalobcu, považoval za potrebné zaujať právny názor predovšetkým k otázke uplatnenia zásady „ne bis in idem“ (nie dvakrát v tej istej veci) v súvislosti s prebiehajúcim priestupkovým resp. trestným konaním voči žalobcovi, ktorá skutočnosť v danom prípade viedla správne orgány k vyhovaniu protestu prokurátora a k zrušeniu skôr vydaného rozhodnutia, ktorým bolo konanie o priestupkoch podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch zastavené. Odvolací súd na tomto mieste dáva do pozornosti, že pojem priestupok je vymedzený na báze subsidiarity, resp. spočíva na jeho negatívnom vymedzení. Legálna definícia pojmu priestupok je obsiahnutá v § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch, podľa ktorej je priestupkom zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihniteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin. Z uvedeného vyplýva, že ustanovenie § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch ustanovuje prednosť trestného konania pred správnym (priestupkovým) konaním. Za touto skutočnosťou možno vidieť všeobecnú zásadu, že o správny delikt (v danom prípade priestupok) môže ísť iba vtedy, pokiaľ nejde o trestný čin (subsidiarita správneho deliktu k trestnému činu), čo znamená, že prednosť má vždy postih deliktov s vyššou závažnosťou následkov pre zákonom chránený záujem. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na úzku súvislosť resp. vzájomnú prepojenosť zásady subsidiarity so zásadou „ne bis in idem“, t.j. právo nebyť súdený alebo potrestaný dvakrát. V zákone č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) je zásada nie dvakrát v tej istej veci vymedzená ustanovením § 2 ods. 8. Uvedené znamená, že o jednom skutku, ktorý naplnia znaky skutkovej podstaty trestného činu, sa musí viesť iba jedno konanie. Zásada ne bis in idem je rovnako upravená aj v čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 40 ods. 5 Listiny základných práv a slobôd. Právo nebyť opakovaně súdený alebo trestaný vyplýva z článku 4 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý bol inkorporovaný do slovenského právneho poriadku Oznámením Federálneho ministerstva zahraničných vecí, publ. pod č. 209/1992 Zb. Uplatnenie tejto zásady možno v zmysle čl. 4 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vzťahovať tak na činy patriace podľa slovenského právneho poriadku medzi trestné činy, ako aj na činy patriace medzi priestupky, a to vo všetkých kombináciách, ktoré medzi nimi prichádzajú do úvahy, a to 1. Trestný čin - trestný čin, 2. Trestný čin - priestupok, 3. Priestupok - priestupok, 4. Priestupok - trestný čin. Prípadné uloženie sankcie v správnom a aj trestnom konaní za ten istý skutok je prejavom protiústavnosti a porušením zásady ne bis in idem (nie dvakrát v tej istej veci) vo vzťahu k neskoršiemu trestu.

26. V predmetnej veci bolo priestupkové konanie voči žalobcovi za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a d/ zákona o priestupkoch rozhodnutím Obvodného úradu Nové Zámky č. A/2008/03790-2009/00529, AP-953/2008-1/Ka zo dňa 12.01.2009 podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch v spojení s rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov č. SVS-230-2009/00818/TKL zo dňa 17.08.2009 právoplatne zastavené. Najvyšší súd zhodne s názorom krajského súdu konštatuje, že prvostupňový správny orgán (pred predložením veci odvolaciemu orgánu) na rozhodnutie o odvolaní navrhovateľky (T. A.) a taktiež aj odvolací orgán pred vydaním rozhodnutia o jej odvolaní mali vedomosť o prebiehajúcim trestnom stíhaní za skutky, ktoré sa žalobcovi kládli za vinu v priestupkovom konaní. Uvedená skutočnosť vyplýva z obsahu priestupkového spisu, ktorého súčasťou je aj uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície, Nové Zámky ČVS: ORP-1385/OVK-NZ-2008

Šy zo dňa 28.11.2008 o začatí trestného stíhania za trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 písm. d/ Trestného zákona. Najvyšší súd sa nemohol stotožniť s argumentáciou žalobcu, ktorý poukazuje na ustanovenie § 10 ods. 15 Trestného poriadku uviedol, že tento záver nezodpovedá skutočnosti, keďže prvostupňový správny orgán síce mal k dispozícii predmetné uznesenie, ktorým bolo začaté trestné stíhanie, ktoré bolo ale uznesením o zahájení trestného konania, v tej dobe proti neznámemu páchatelovi a nie voči žalobcovi. Najvyšší súd k tejto námietke uvádza, že zásada ne bis in idem sa aktivuje už okamihom zahájenia trestného stíhania, pričom uplatnenie tejto zásady sa viaže na totožnosť skutku a zároveň spolu s ňou i na totožnosť obvineného. Pri uplatnení zásady ne bis in idem je rozhodujúcou totožnosť skutku, založená na totožnom skutku či podstatných črtách totožnosti skutku, a nie jeho právnej kvalifikácii. Totožnosť skutku je daná vtedy, keď sa konkrétne skutkové okolnosti týkajú toho istého obvineného a sú neoddeliteľne späté časom a miestom, ktorých existencia musí byť preukázaná na účely odsúdenia alebo začatia trestného konania. Vzhľadom na to, že správne orgány mali k dispozícii uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície, Nové Zámky ČVS: ORP-1385/OVK-NZ-2008 Šy zo dňa 28.11.2008, z ktorého nepochybne vyplýva aj opis skutku, ktorý bol predmetom priestupkového konania voči žalobcovi, pričom z odvolania navrhovateľky (T. A.) zo dňa 29.01.2009 proti rozhodnutiu o zastavení konania o priestupku vyplýva, že ide o skutok, ktorého sa mal dopustiť žalobca, je potrebné prijať záver, že právoplatné rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov č. SVS-230-2009/00818/TKL zo dňa 17.08.2009 bolo prekážkou pre trestné stíhanie žalobcu v trestnej veci vedenej na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Nové Zámky pod sp.zn. ČVS: ORP-1385/OVK-NZ-2008. Uvedený nedostatok bol preto odstránený vyhovením protestu prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VI/1 Gd 260/12-4 zo dňa 31.07.2012 a to vydaním rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov číslo: SVS-OP2-2012/007498/TKL zo dňa 03.09.2012, z dôvodu, aby vo veci mohlo byť vedené trestné konanie a ktoré rozhodnutie bolo na základe rozkladu podaného žalobcom rozhodnutím žalovaného číslo: SLV-OLVS-135/2012 zo dňa 19.12.2012, potvrdené. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov preto vec v súlade s ustanovením § 71 písm. a/ zákona o priestupkoch listom č. SVS-OP2-2013/000916 zo dňa 01.03.2013 postúpilo Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Nové Zámky a zároveň rozhodnutím č. SVS-OP2-2013/000916/TKL zo dňa 01.03.2013 konanie o priestupkoch proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a d/ zákona o priestupkoch postupom podľa § 76 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch zastavilo z dôvodu, že vec bola postúpená podľa § 71 zákona o priestupkoch po začatí konania.

27. Žalobca taktiež v odvolaní namietal, že vyšetrovateľ vo veci vedenej na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Nové Zámky pod ČVS: ORP-1385/OVK-NZ-2008 Šy vydal až dňa 26.08.2009 uznesenie, ktorým bolo vznesené obvinenie proti žalobcovi za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 a 2 písm. b/ Trestného zákona, pričom obvinenie bolo vznesené za úplne iný skutok, ako to bolo uvedené v uznesení, ktorým operoval prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo svojom proteste zo dňa 31.07.2012. Najvyšší súd ani túto námietku žalobcu nevyhodnotil ako dôvodnú, keď z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že v trestnej veci vedenej na Okresnej prokuratúre Nové Zámky pod sp.zn. 1Pv 933/08 bolo vedené trestné stíhanie proti žalobcovi okrem iného aj pre trestný čin podľa § 360 ods. 1 a 2 písm. b/ Trestného zákona aj za skutok, ktorého sa mal dopustiť dňa 19.11.2008, t.j. za skutok, ktorý bol predmetom priestupkového konania. Pre tento skutok bolo pritom voči žalobcovi vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného Zboru ČVS: ORP-1385/OVK-NZ-2008 Šy zo dňa 26.08.2009, ktorému predchádzalo vydanie uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície, Nové Zámky ČVS: ORP-1385/OVK-NZ-2008 Šy zo dňa 28.11.2008 o začatí trestného stíhania vo veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 písm. d/ Trestného zákona. K námietke žalobcu, ktorou namietal, že proti nemu bolo vedené priestupkové konanie ohľadne priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a d/ zákona o priestupkoch, pričom korešpondujúcim trestným činom uvedených priestupkov je trestný čin ohovárania podľa § 373, resp. trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 Trestného zákona, najvyšší súd opätovne zdôrazňuje, že uplatnenie zásady ne bis in idem sa viaže na totožnosť skutku a totožnosť obvineného a nie na právnu kvalifikáciu skutku. Z tohto hľadiska je preto irelevantná právna kvalifikácia skutku žalobcu v priestupkovom konaní vo vzťahu k jeho právnej kvalifikácii v

zmysle ustanovení Trestného zákona.

28. Najvyšší súd tak s poukazom na vyššie uvedené nezistil, že by rozhodnutím žalovaného došlo k ukráteniu žalobcu na jeho subjektívnych právach, keď žalobca tak v žalobe ako aj v odvolaní proti rozsudku krajského súdu neuplatnil žiadne také námietky, ktorými by spochybnil zákonnosť rozhodnutia o jeho rozklade proti prvostupňovému rozhodnutiu, vydaním ktorého došlo len k odstráneniu prekážky brániacej jeho trestnému stíhaniu v trestnej veci. Rovnako neboli zistené žiadne procesné pochybenia správneho orgánu, ktoré by boli takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia

29. Odvolací súd preto konštatuje, že krajský súd vec správne právne posúdil a svoje závery zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom odôvodnil. Vzhľadom na to, že žalobca v odvolaní neuviedol, žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, odvolací súd rozsudok krajského súdu v spojení s opravným uznesením podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca úspešný nebol a žalovanému v takomto konaní náhrada trov neprináleží.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.